

Prateći program: pokušaj spuštanja uz pomoć vitičla u rupu od desetak metara

TATA 2010

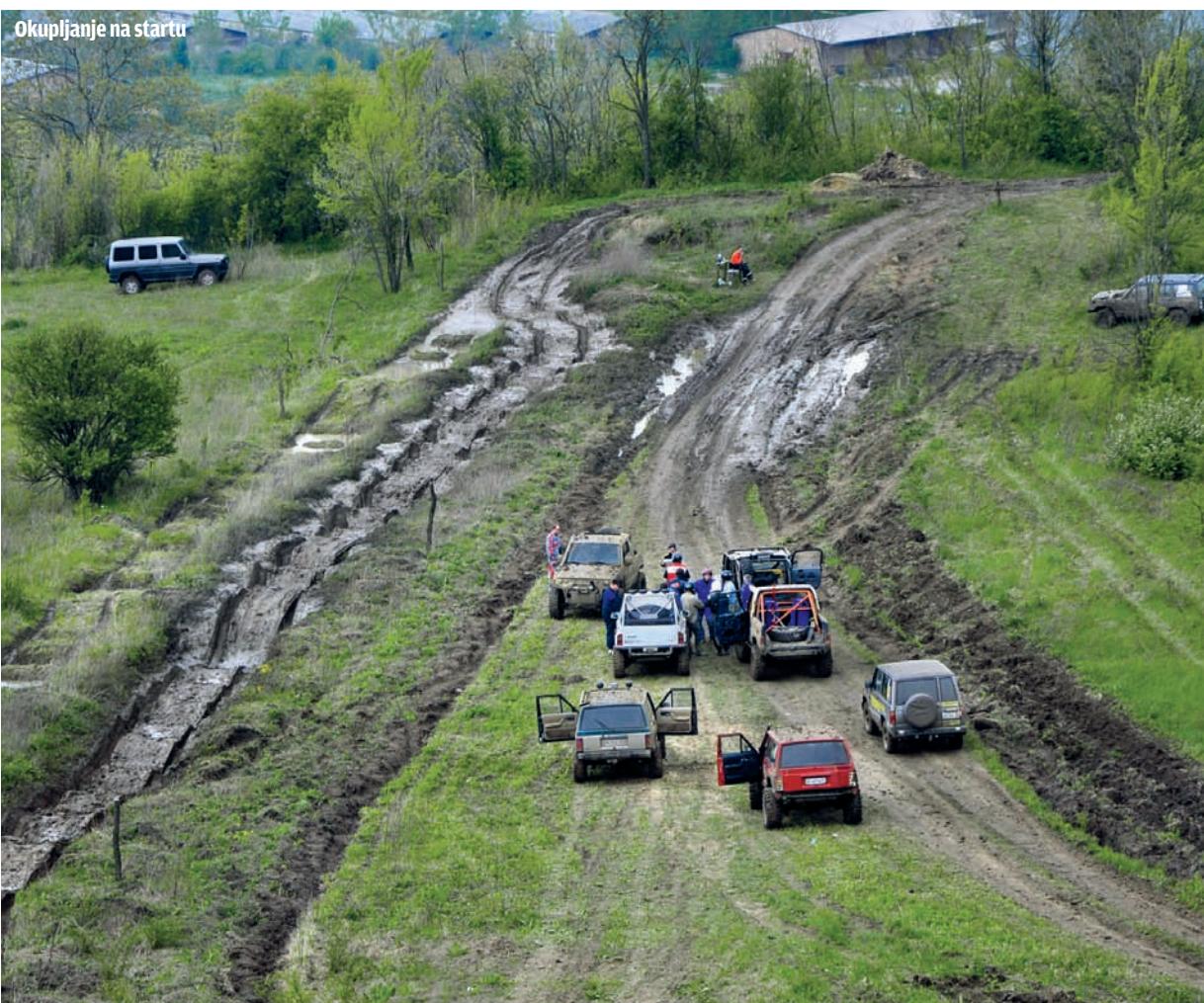
— samo najjači o(♂)staju

Još teža, ali i masovnija nego prošle godine, „off road“ reli trka „Tata 2010“ postala je demonstracija krajnjih dometa terenske vožnje i najveća izložba modifikovanih terenaca kod nas

Kamenovo svakog poslednjeg vikenda u aprilu već tradicionalno okuplja najspremnija vozila i najodvažnije „off road“ reli vozače. Tamo ne dolazite da biste uživali u proleću i zelenilu, već da biste se zaglibili u blatu do krova (čak i bukvalno!) i dokazali da ste, barem kada je terenska vožnja u pitanju, „tata“ – najbolji među najjačima.

Porodica Stanojević, vlasnik servisa „Peko“ u Kamenovu, kod Petrovca na Mlavi, ove godine se zaista potrudila da trka terenskih vozila „Tata“, koja se održava na njihovom poligonu, bude besprekorno organizovana. Sve je štimalo, počev od pripreme staze, obezbeđenja trke, pa do smeštaja – posmatračima i učesnicima je bio na raspolaganju kamp, ali i hotel. Sve je učinjeno da bi se ova manifestacija omasovila: prvi put je voženo u dve klase, „hard“ i „soft“, a samo takmičenje je podeljeno u dva dana sa kraćim trajanjem etapa, kako bi mehaničari, ipak, imali priliku da eventualne kvarove na vozilima (koji su u ovako teškim uslovima pravilo) tokom noći otkloni.

Daleko od toga da je staza pripremljena za „soft“ klasu bila nešto što možete da prođete u nekom terenu iz izložbenog salona: potrebni su vam barem ekstremni terenski pneumatici, podizanje vozila i modifikacija braniča da bi se poboljšali dolazni i odlazni uglovi, a vitlo se toplo prepo-

ručuje (za „hard“ klasu je obavezno, kada pogledate fotografije biće vam jasno zbog čega).

U Kamenovu se vidi koliko koji terenac vredi

„Off road“ reli je skup sport: modifikacije neophodne da bi se vozilo pripremilo za ozbiljan ispit izdržljivosti i terenskih sposobnosti često „pragutaju“ višestruko veću sumu od iznosa plaćenog za samo vozilo pri nabavci. Pri tom je u pitanju sport koji mediji i sponzori iz automobilske branše uglavnom ignorušu, što od onih koji se njime bave zista traži ogroman entuzijazam; „off road“ reli je nešto čime se čovek bavi iz strasti, jer tu nema profesionalaca. Na primer, samo kvalitetno vitlo koje može da pomogne u nemogućim uslovima kakvi vladaju na reliju ume da košta i po 2.000 evra.

Sastav 17 ekipa koje su se ove godine pojavile u Kamenovu (sedam je nastupilo u „hard“, a 10 u „soft“ klasi) bio je, što se proizvođača tiče, uobičajen. Jeep sa ukupno sedam vozila (od toga četiri u „hard“ klasi) potvrđuju svoju poziciju vodećeg svetskog proizvođača terenskih vozila. Pobednički podijum u „hard“ klasi bio je praktično rezervisan za Jeep Wrangler ekipе Koceljevaca (prvo mesto) i Cherokee trećeplasiranih „Extrem 4x4“, između kojih se na drugoj poziciji udenuila vrlo sposobna i izvanredno pripremljena kratka Toyota Landcruiser tima „Offroad Plovdiv“, iz Bugarske. U „soft“ klasi je vladao nešto veći šarenis, a Range Rover je osvojenim prvim i trećim mestom (ekipe „Mija“ i „Kozarac“) dokazao da nije samo salonski već punokrvni terenac. Između njih se ugurala jedna Suzuki Vitara ekipе „Auto diskont Petrovac“ (Vi-

Boske dobija specijalnu nagradu i zahvalnicu

Zahvalnica i za najmlađeg učesnika

Srebro odlazi u Plovdiv

Odlično pripremljena Vitara sa ARB blokadama diferencijala

Pajero je vrlo zahvalan za ovakve trke

Mesta u loži

Boske u ulozi savetnika i trenera

tara, takođe, igra zapaženu ulogu na svim domaćim „off road“ nadmetanjima). Pored Jeepa, Toyote, Range Rovera i Suzukija mogao je da se vide i poneki Mitsubishi Pajero i tu se spisak vozila koja se koriste za reli, uglavnom, završava. Još jedan Chevrolet Blazer ekipi „Morava 4x4 Simović“ bio je tu samo da bi potvrdio da je jak motor potreban, ali ne i dovoljan preduslov za uspeh.

Staza teža nego ikada do sada

„Ako je ovo 'soft', šta li je tek spremljeno za 'hard'“, prva je pomisao kada dođete na poligon i vidite stazu i učesnike u akciji. Hard staza je ove godine zaista bila ekstremnija nego bilo koje prethodne godine, a bez vitla nije bilo teoretskih izgleda da se prođe – na trenutke je delovalo da učesnici više prevlače svoja vozila vitlom preko pojedinih

TATA 2010 POBEDNICI:

HARD KLASA

I mesto - ekipa „Koceljevac Valjevo“

Nebojša Rakić i Milišav Rakić, startni broj 3, Jeep Wrangler, 2 specijalna ispitna, 6 krugova

II mesto - ekipa „Offroad Plovdiv“

Atanas Delev i Anton Dimov, startni broj 7, Toyota 2c, 2 specijalna ispitna, 5 krugova

III mesto - ekipa „Extrem 4x4 Mišo i Deki“

Milorad Matić i Dejan Mićić, startni broj 8, Jeep Cherokee (Kawasaki), 2 specijalna ispitna, 3 kruga

SOFT KLASA

I MESTO ekipa „Mija“

Miodrag Milovanović i Zoran Bošković, startni broj 16, Range Rover, 19 krugova

II MESTO ekipa „Auto diskont Petrovac“

Stefan Đurić i Zvonko Đurić, startni broj 2, Suzuki Vitara, 17 krugova

III MESTO ekipa „Kozarac“

Dušan Pavlović i Vojkan Ristić, startni broj 6, Range Rover, 15 krugova

deonica, nego što uspevaju da ih savladaju moćnim krampomima svojih pneumatičkih blokada diferencijala. Blato je prskalo na sve strane, vozila su na nekim mestima upadala u vodu do polovine svoje visine, a suvozači, koji su svaki čas izlazili, fiksirali vitla i pomagali u navigiranju preko prepreka, bili su angažovani berem koliko i vozači. Na stazi su bila i dva specijalna ispitna, koja su timovima moralima da savladaju barem jednom u toku trke, ako su računali na visok plasman. Jedan od njih vidite i na fotografiji – trebalo je prebaciti se nekako preko gotovo vertikalnog zida blata visokog nekoliko metara, koristeći kombinaciju vitla i vozačkog umeća. To što je pobednička ekipa Koceljevaca u dva dana

uspela da izveze samo šest krugova (u proseku jedan krug na sat, pri čemu je dužina kruga oko jedan kilometar), i samo po sebi dovoljno govor o težini. Možda treba reći i da je trka u „hard“ klasi okončana pre isteka predviđenog vremena – jednostavno – na stazi više nije ostalo tehnički ispravnih vozila!

Za razliku od prošle godine, Cherokee ove godine nije bio glavna nagrada – očigledno je kriza učinila svoje. Čak je i cena kotizacije snižena, u želji da se privuče što veći broj učesnika, pa nije bilo prostora za bogatiji nagradni fond. Nakon zajedničke večere i dodele peharja i zahvalnicama, u predvečerje 24. aprila terenske „zveri“ su utovarene na prikolice (retko koje od ovih vozila je registrirano za drumsku upotrebu), svaka sa po još nekoliko stotina kilograma blata na sebi. Stari znanci su se razišli – do sledeće „džipijade“.

Više podataka o trci u Kamenuvu možete da nađete na web sajtu organizatora: www.servispeko.com

Aleksandar Veljković
Fotografije: A. V.

Naše domaćice i simpatični gost iz Bugarske

Pobednici „hard“ klase na okupu

